

ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ... ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Πέρασαν 3 χρόνια από τη φονική πυρκαγιά στο Μάτι Αττικής. Τότε κάηκαν πολλά σπίτια, πέθαιναν 100 άνθρωποι, δεκάδες ζώα του δάσους ενώ καταστράφηκε μια μεγάλη δασική έκταση. Διαβάστε τι είχα γράψει στο ημερολόγιο μου για εκείνες τις ημέρες.

Ήταν Ιούλιος θυμάμαι ... το πιο όμορφο και ζεστό καλοκαίρι, το περνούσα στο εξοχικό μου στο Μάτι. Κατέβαινα κάθε μέρα στην παραλία, έπαιζα με τα ξαδέρφια και τους καλοκαιρινούς φίλους και φίλες μου βόλεϊ, κολυμπούσαμε, γελάγαμε, διαβάζαμε, ψαρεύαμε, τρώγαμε και γυρίζαμε σπίτι τα μεσάνυχτα με τους γονείς μας. Εκείνο το απόγευμα όμως δεν ήταν σαν όλα τα άλλα. Αν και νωρίς ο ήλιος είχε χαθεί μέσα σε γκρίζα σύννεφα «θα έβρεχε;» αναρωτηθήκαμε.

«Μπα!» σκέφτηκα «με τέτοια ζέστη... αποκλείεται».

Ρωτήσαμε τους περαστικούς. Δεν ήταν σύννεφα βροχής αλλά καπνού. Εκεί που τρώγαμε ακούσαμε ουρλιαχτά. Φωνές ζώων μαζί με φωνές ανθρώπων. Στην παράλια κατέβαινε όλο και περισσότερος κόσμος φωνάζοντας δυνατά. Από μακριά οι κραυγές ήταν ακαταλαβίστικες. Ξάφνου ακούσαμε τη λέξη ΦΩΤΙΑ. Ήταν από έναν κύριο που έτρεχε πανικόβλητος. Κανείς δεν μας εξήγησε, κανείς δεν έλεγε σε εμάς τα παιδιά κουβέντα. Το γέλιο και η ξεγνοιασιά έσβησε από τα πρόσωπα όλων. Σκυφτοί, σκυθρωποί, φοβισμένοι, αναστατωμένοι, κυνηγημένοι και κλαμένοι άνθρωποι που θύμιζαν από μακριά ένα μπλεγμένο πολύχρωμο κουβάρι. Ο ήλιος είχε χαθεί, η ατμόσφαιρα ήταν μουντή και σκοτεινή. Άνθρωποι με στολή και σφυρίχτρες πλησίαζαν τρέχοντας στην παραλία μας. Αστυνομικοί ή πυροσβέστες, δεν κατάλαβα ακριβώς, φωνάζαν να μπούμε όλοι μέσα στη θάλασσα. Αυτό και κάναμε. Αρχίσαμε να τρέχουμε. Κάποιοι μας πετούσαν σωσίβια. Είδαμε μια βάρκα. Μπήκαμε μέσα όσοι χωρούσαμε, και αρχίσαμε να κάνουμε κουπί. Γύρω μας ήταν και άλλες. Όταν ανοιχτήκαμε λίγο στα βαθιά είδαμε τη ΦΩΤΙΑ!! Τρομερή, ορμητική, εκκωφαντική ερχόταν κατά πάνω μας. Έκαιγε ότι έβρισκε μπροστά της. Σπίτια, δέντρα, ζώα, ανθρώπους, περιουσίες... τα πάντα.

Ένα πύρινομέτωποφωτιάς ερχόταν προς την παραλία για να κάψει και τα λιγοστάδέντρα που υπήρχαν εκεί. Κλαδιά καμένα και στάχτες πετάγονταν δίπλα μας.

Ο ήλιος κρύφτηκε, μέρα μεσημέρι, το οξυγόνο λιγόστευε. Με δυσκολία αναπνέαμε. Τα καράβια και οι ψαρόβαρκες που μας πλησίαζαν, έριχναν φως για να βλεπόμαστε. Σαν παιχνίδι φωνάζαμε ο ένας τα ονόματα των άλλων για να τους ακούμεδίπλα μας. Σκοτάδιπαντού ... και φωνές απελπισίας. Το μόνο που θυμάμαι από εκείνη τη φοβερήνύχτα είναι έναν κύριο να με ανεβάζειπάνω σε ένα καράβι από μια ανεμόσκαλα. Μετάμόλλωναποκοιμήθηκα.

Το επόμενοπρωί με βρήκε σε ένα ξενοδοχείο μαζί με τη γιαγιά μου και τα ξαδέρφια μου.

Η ιστορία μας συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος ...

Δείτε την ιστορία μας εικονογραφημένη.

ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Στα δάση φυτρώνουν διάφορα δέντρα. Τα περισσότερα είναι αυτοφυή, δηλαδή φυτρώνουν μόνα τους με τη βοήθεια του αέρα. Συνυπάρχουν διάφορα είδη δέντρων το ένα δίπλα στο άλλο, όλες τις εποχές του χρόνου χαρίζοντας σε αυτό χρώματα και αρώματα. Τα χρώματα του δε έχουν υπάρξει πηγή έμπνευσης για τους ζωγραφικούς πίνακες πολλών καλλιτεχνών.Εκτός όμως από την οπτικήμορφιά του χαρίζειαπλόχεραπολλάοφέλη και στον άνθρωπο. Το οξυγόνο, την πρασινάδα, την ξυλεία, τον περίπατο, τα χόρτα για τροφή και τους καρπούς του. Οι ρίζες των δέντρωνσυκρατούν τα νερά των βροχών ή των καταιγίδων και μας προστατεύουν από τις πλημμύρες. Είναι φυσική φωλιά για ένα πλήθοςήμερων και άγριωνζώων τα οποία είναι επίσηςωφέλιμα για το κύκλοζωής του δάσους. Σε έναν περίπατο ή μια ποδηλατάδα μέσα σε μια δασικήέκταση μπορούμε να απολαύσουμε την ηρεμία της φύσης, που έχουμε τόσο πολύ ανάγκη από τους

γρήγορους καθημερινούς ρυθμούς μιας πολύβουης πόλης. Αλλά και ο άνθρωπος που μένει δίπλα σε αυτό νιώθει τη χαρά και την ευεξία ενός καρποφόρου δάσους αναπνέοντας καθαρό αέρα, θρέφοντας τα ζώα του από το χορτάρι και «θερίζοντας» τους καρπούς και τις ρίζες που φύονται από τον αέρα στα σπλάχνα του και προστατεύοντας τον. Οι ρίζες των δέντρων είναι ένα αποθετήριο νερού και οξυγόνου για όλη την ανθρωπότητα.

Πρέπει να προστατεύουμε τα δάση μας, να μη βάζουμε φωτιές γιατί κινδυνεύουν άνθρωποι, ζώα και πτηνά. Το δάσος είναι πηγή ζωής. Δάση = ζωή!